

WYDZIAŁ EDUKACJI ARTYSTYCZNEJ I KURATORSTWA

II PRACOWNIA MALARSTWA

prof. Mariusz Kruk
dr Magdalena Kleszyńska, ad

2016-2017

PROGRAM PRACOWNI

SEMESTR ZIMOWY I LETNI
2016/2017

PATRZEĆ, WIDZIEĆ, MYŚLEĆ, MALOWAĆ, NIE ODWRACAĆ SIĘ

W Pracowni przedstawiamy ćwiczenia prowadzące do szerszego malarskiego postępowania i postrzegania rzeczywistości. W konsekwencji proponujemy większe bogactwo sposobów budowy dzieła, poprzez możliwość wykorzystania różnorodnych materii.

Obraz "klasyczny" jest "przewidywalny", wszystkie na nim postawione formy i znaki, z konieczności są wykonane farbą. Natomiast obiekt malarski przestawszy być obrazem, ma mniejszy stopień "falszu" (rozumianego pozytywnie). Przedstawiona w ten sposób sytuacja bądź jakiś problem, jest bardziej dotykającym konkretem. Mimo, że zasady tworzenia są podobne, lecz stopień trudności poprzez mniejsza iluzoryczność zbudowania dzieła, jest większy.

W konkluzji chodzi o wypracowanie innego rodzaju myślenia, widzenia i przedstawiania widzenia, niż to, które towarzyszyło pracy przy obrazie "klasycznym". Dzieła wychodzące od obiektów malarskich, a nawet je przekraczające, są w większości przypadków bardziej wyraziste i dobitne.

Jednakże pamiętajmy, że nie wszystkie podejmowane tematy ww. postępowaniami da się przedstawić. Stąd istotność również malarstwa sztalugowego. Także pewne "wrażenia" należy przedstawiać klasycznie, inne zaś innymi środkami.

SEMESTR 1 / ZIMOWY

WIDZENIE FORMY I STOSOWANIE BARW

Uwagi ogólne:

UMIEJĘTNOŚĆ DYSPONOWANIA FORMĄ I BARWĄ.

Przedmiot / temat opracowywany, powinien zaistnieć w nowej formule.

Przekraczanie nawyków w sposobie oglądu przedmiotu / sytuacji.

Zmiana rzeczywistego, ukazanego przedstawienia, poprzez zmianę barwy i formy. Również możliwość ukazania i wyrażenia emocji.

Martwa natura ma wyzwolić myślenie o temacie, ma stać się inspiracją, a nie tylko sytuacją do odwzorowania.

Tematy:

Cisza

Gniew

Radość

Technika: malarstwo, kolaż, asamblaż, obiekt malarski

Wskazówki:

Do każdego temat będzie zbudowana martwa natura.

Do każdego tematu student obowiązkowo przedstawia (przynajmniej) 10 szkiców / projektów.

Studenci otrzymują (za pomocą poczty elektronicznej) prezentacje dotyczące technik:

kolaż, asamblaż, obiekt malarski.

SEMESTR 2 / LETNI

Tematem w drugim semestrze, jest zagadnienie poruszane podczas 32 Biennale w São Paulo, Brazylia (drugim najstarszym biennale na świecie, po Venice Biennial). W 2016 roku odbywa się ono między 7 wrześniem a 11 grudniem.

Dlaczego proponujemy taki temat?

Istotnym jest sprawność odpowiadania na wytyczne (często w tych czasach, przez kuratorów) zagadnienia. Możliwość dysponowania formami, umiejętność pracy nad konkretnym, często bardzo szeroko rozumianym tematem, jest ważnym elementem w obecnych czasach (na polu sztuki).

Kiedyś sztuka była zamkniętą enklawą. Artysta realizował tematy (różne) w jednej technice. Teraz realizuje jeden temat w różnych technikach (temat – ideę). *Wierność środkom stylistycznym coraz bardziej traci na wartości. W tej chwili pozostała już tylko wierność ideom, jakie można manifestować przy pomocy środków wziętych z różnych tendencji i różnych technik.* Jerzy Ludwiński, *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*. Akademia Sztuk Pięknych w Poznaniu / Biuro Wystaw Artystycznych we Wrocławiu

Temat:

INCERTEZA VIVA [LIVE UNCERTAINTY] / KRUCHOŚĆ ŻYCIA / NIEPEWNOŚĆ ŻYCIA

Koncepcja kuratorska:

32. Biennale w São Paulo ukazuje przemyślenia artystów dotyczące warunków życia oraz strategii w sztuce współczesnej, które mają na celu ukrycie lub oswojenie poczucia niepewności. Wystawę będzie można oglądać w okresie od 10 września do 12 grudnia 2016 r. w pawilonie Ciccillo Matarazzo, a udział w niej weźmie 90 artystów i kolektywów artystycznych.

Kruchość życia / Niepewność życia

32. Biennale w São Paulo zatytułowane *Incerteza viva* (Kruchość życia / niepewność życia), skupia się na pojęciach kruchości i niepewności, ukazując przemyślenia artystów dotyczące warunków życia oraz ich strategii artystyczne wobec poczucia kruchości bieżącej egzystencji. Wystawa porusza takie tematy jak myślenie kosmologiczne, inteligencja ambientalna i kolektywna, ekologia systemowa i naturalna.

Aby obiektywnie odnieść się do ważnych zagadnień naszych czasów, takich jak globalne ocieplenie i jego wpływ na nasze środowisko, wymieranie gatunków oraz utrata biologicznej i kulturalnej różnorodności, ekonomiczna i polityczna niestabilność, niesprawiedliwa dystrybucja światowych dóbr i globalne migracje, konieczne jest oddzielenie uczucia niepewności od strachu. Niepewność powiązana jest bowiem z powszechnym wyobrażeniem ciała i ziemi, wykazując szczególny związek z organizmami i ekosystemami. Chociaż odnosi się do światowego kryzysu, nie jest z nim równoznaczna. Niepewność jest, przede wszystkim, czynnikiem psychologicznym połączonym z procesami podejmowania indywidualnych oraz zbiorowych decyzji, opisującym procesy zrozumienia lub niezrozumienia konkretnych problemów.

Pojęcie niepewności jest charakterystyczne dla wielu dziedzin, od matematyki po astronomię, a występuje również w lingwistyce, biologii, socjologii, antropologii, historii i edukacji. Inaczej niż ma to miejsce w innych obszarach, w sztuce niepewność prowadzi do chaosu, wprowadzając dwuznaczność oraz sprzeczność. Sztuka karmi się niepewnością, szansą, improwizacją i spekulacją, w tym samym czasie starając się ze wszystkich sił policzyć to, co niepoliczalne i zmierzyć to, co niezmierzone. Stwarza przestrzeń dla błędu, wątpliwości, a nawet dla upiorów i najgłębszych obaw bez stosowania uników i manipulacji. Czy zatem zaczerpnięcie licznych metod dotyczących rozumowania i tworzenia wprost ze sztuki i przeniesienie ich na grunt innych dziedzin życia nie miałoby sensu?

Uczenie się, jak żyć z niepewnością prowadzi do nowych rozwiązań. Zrozumienie znaczenia Kruchości Życia, na co dzień oznacza bycie świadomym naszego zakorzenienia w środowisku przesiąkniętym niepewnością i kruchością. Możemy jednak zaproponować w tych czasach ciągłych zmian podjęcie pewnych działań. Dyskusja na temat niepewności wymaga pogłębionej wiedzy, ponieważ opisywanie nieznanego zawsze oznacza poddanie w wątpliwość tego, co uznajemy za pewnik. Oznacza to również ponowną ocenę naukowych i symbolicznych kodów i to w sposób raczej komplementarny niż wybiórczy. Sztuka promuje aktywną wymianę pomiędzy ludźmi, traktując niepewność jako sposób na tworzenie płodnych i efektywnych układów.

Kurator główny: Jochen Volz

Kuratorzy: Gabi Ngcobo, Júlia Rebouças, Lars Bang Larsen and Sofia Olascoaga

<http://www.32bienal.org.br/en/>

<https://www.facebook.com/bienalsaopaulo>

Zadany temat opracować w trzech rozwiązaniach:

Intuicyjnym / ekspresyjnym

Konceptualnym

Pod kątem sztuki krytycznej

Technika: malarstwo, kolaż, asamblaż, obiekt malarski

Wskazówki: Do każdego tematu student obowiązkowo przedstawia (przynajmniej) 10 szkiców / projektów.

Zalecane

Książki:

Platon, *Dialogi*

Ludwig Wittgenstein, *Tractatus Logico-Philosophicus*

Jerzy Ludwiński, *Sztuka w epoce postartystycznej i inne teksty*

Wassily Kandinsky *Punkt i linia a płaszczyzna. Przyczynek do analizy elementów malarskich.*

Władysław Strzemiński, *Teoria widzenia*

Maria Poprzęcka, *O patrzeniu*

Magazyny:

Kolaj Magazine (Biblioteka UAP)

Sztuka to nie codzienność.

Sztuka to święto.

Cudownie, kiedy święto

przejawia się w codzienności.

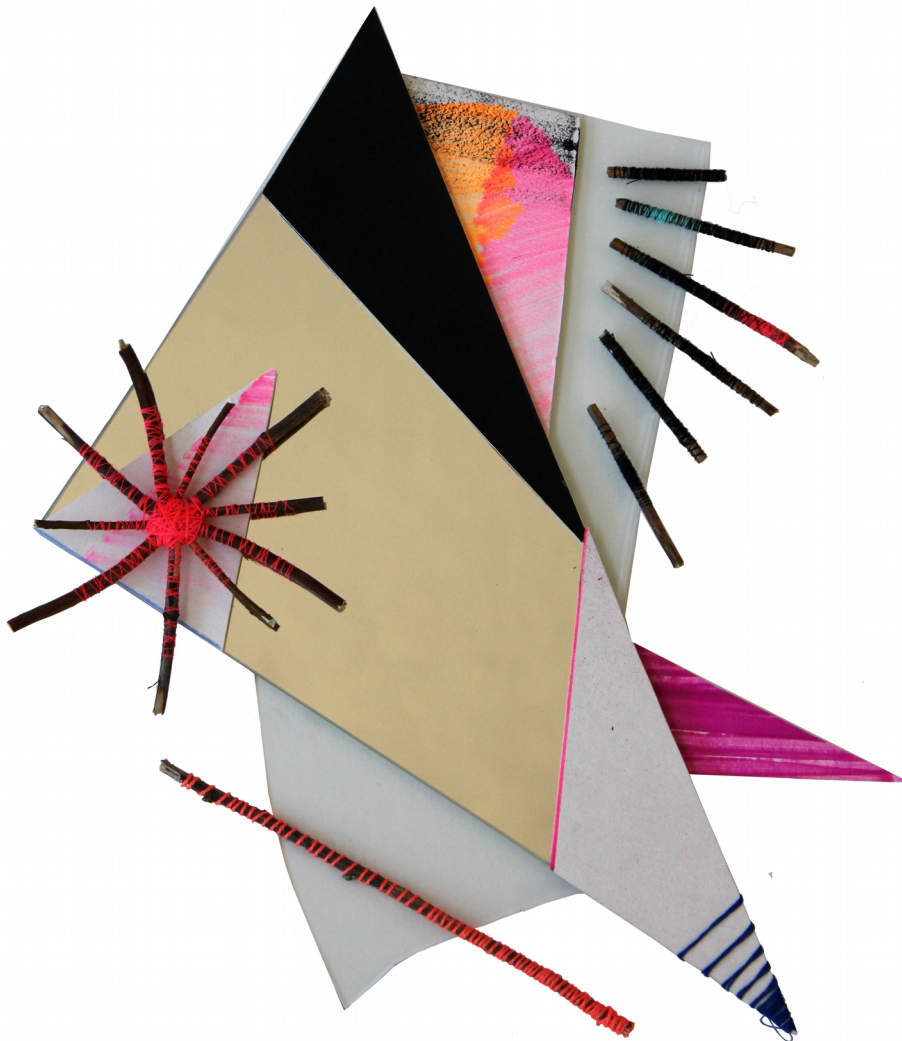
(Mariusz Kruk)

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

(na podłodze)
ANNA MAKSYMOWICZ
studia I stopnia, I rok

(półka)
ALEKSANDRA PUK
Architektura wnętrz
studia I stopnia, II rok

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

Fragment aranżacji
wystawa końcoworoczna

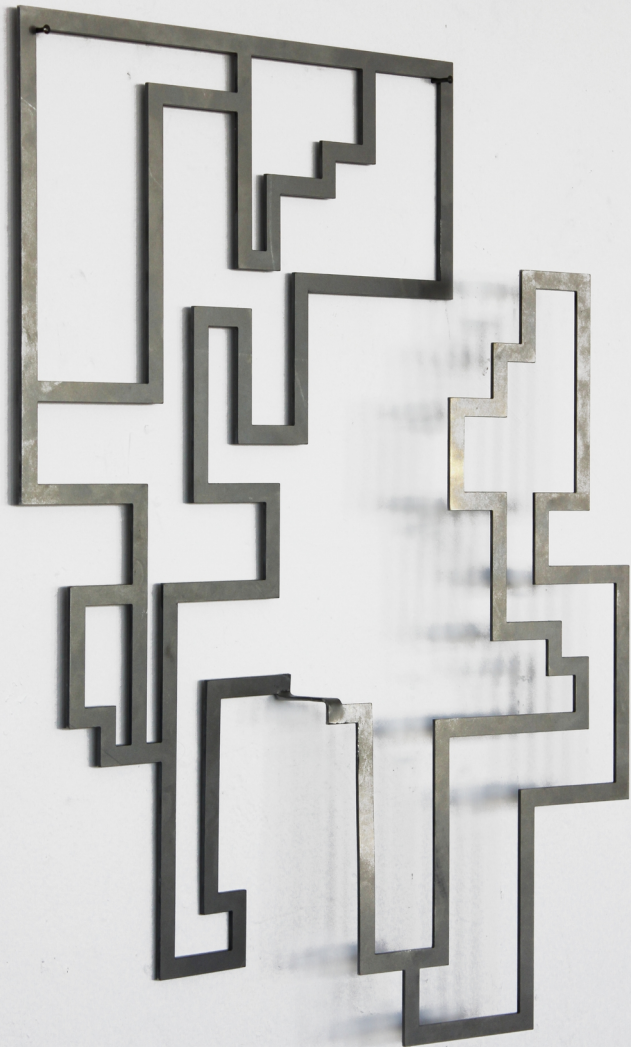
ALEKSANDRA PUK
Architektura wnętrz
studia I stopnia, II rok

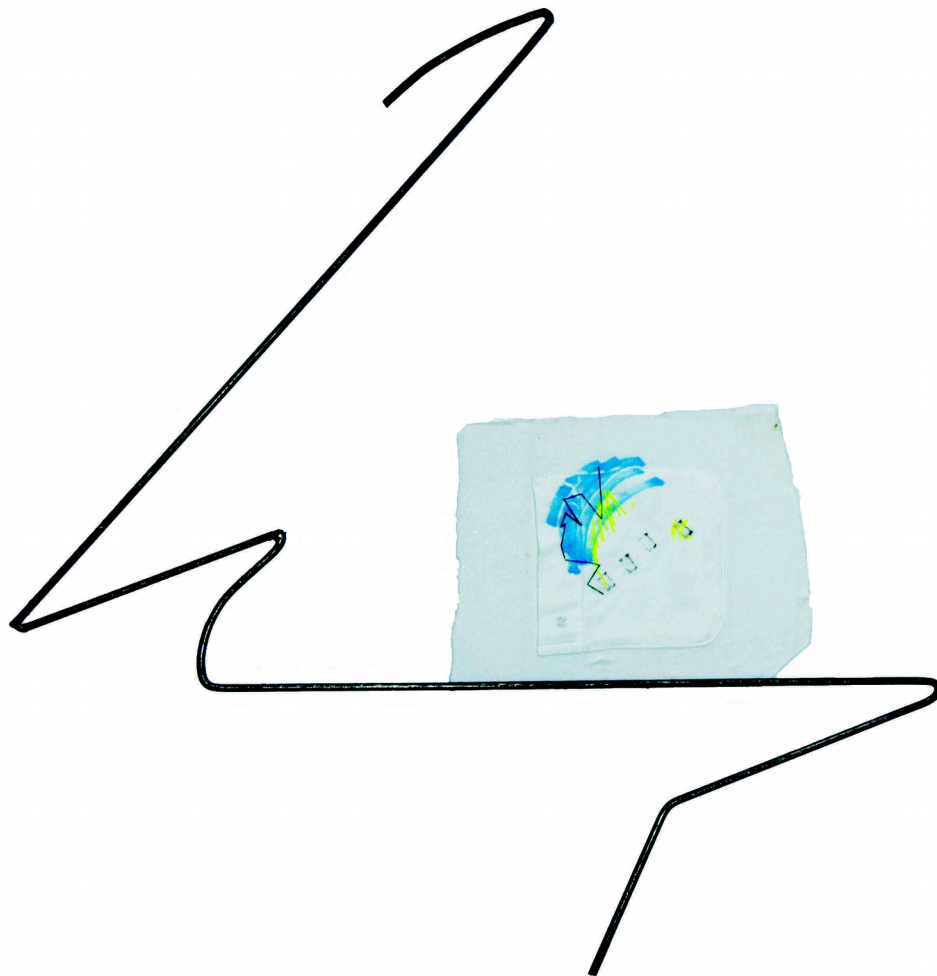
DOBRZYŃSKA ALEKSANDRA
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej
studia I stopnia, III rok

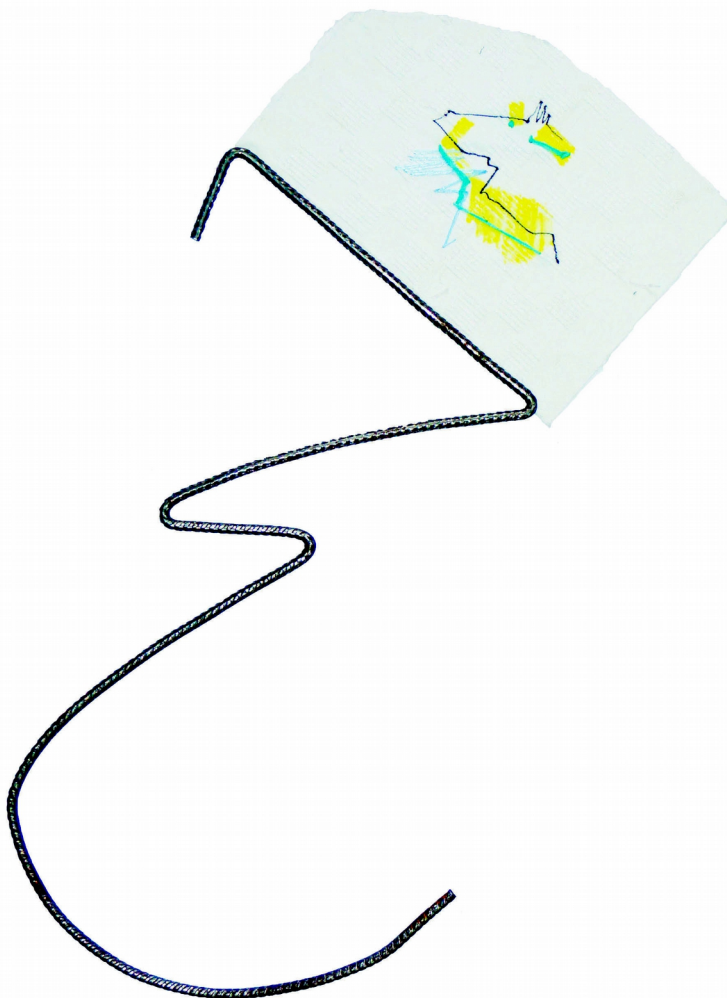
KOSIOR ALEKS ANDRA
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej
studia I stopnia, III rok

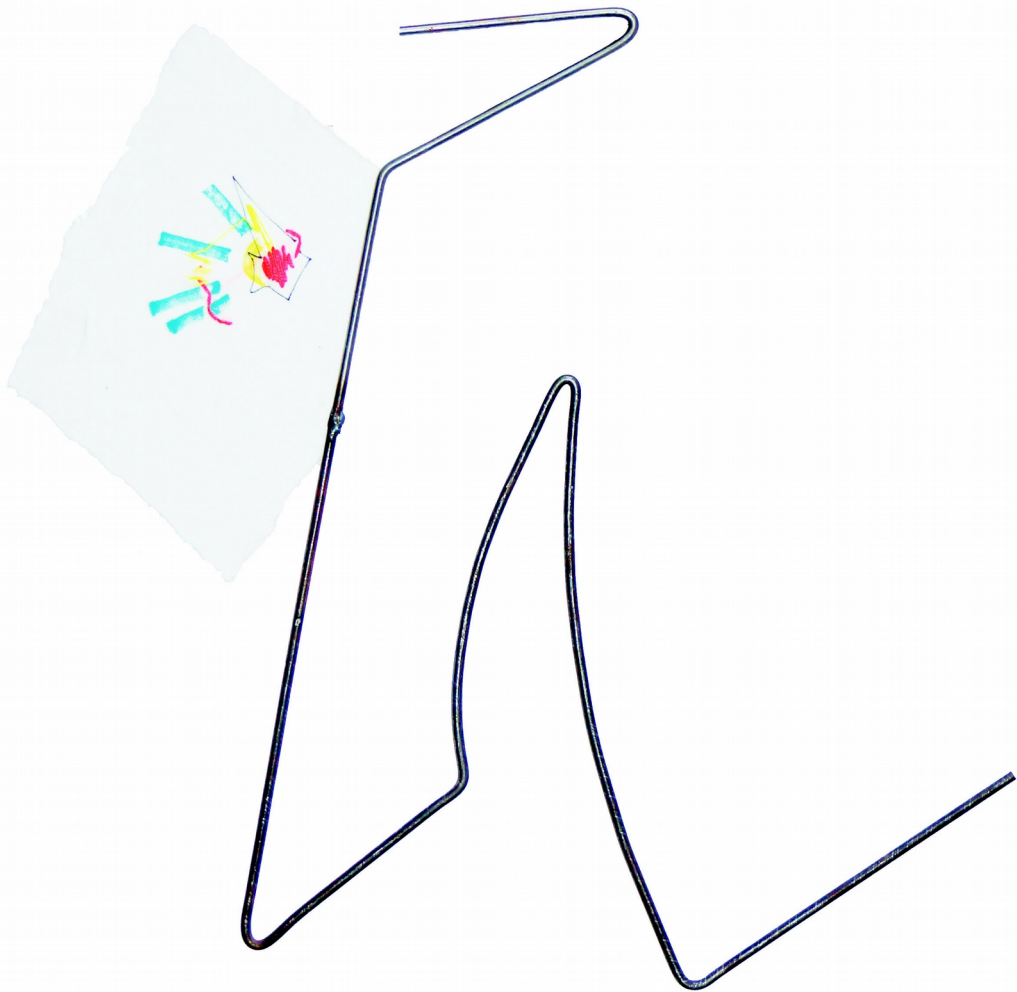
BEATA DĄBKOWSKA
Projektowanie mebla
studia I stopnia, I rok

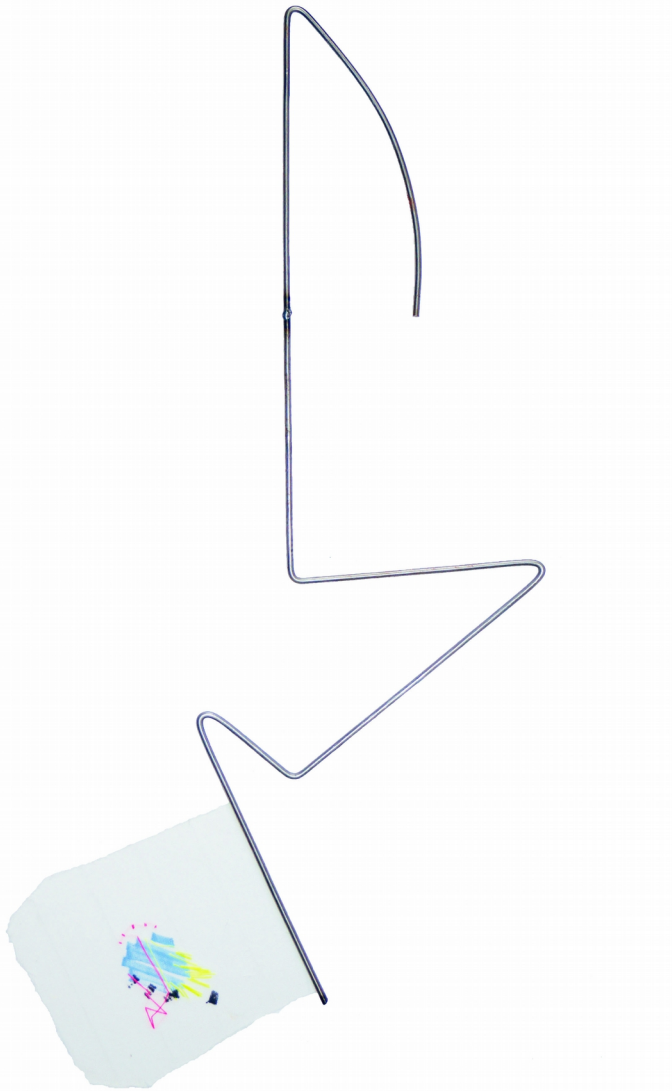
JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

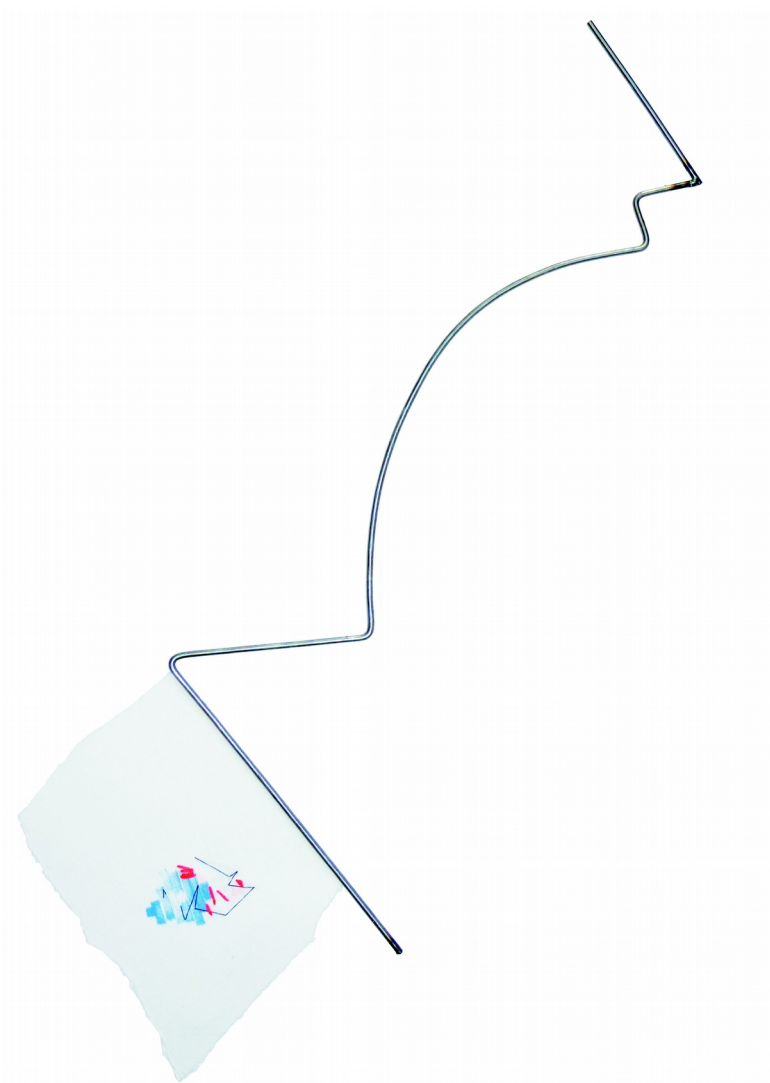
JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

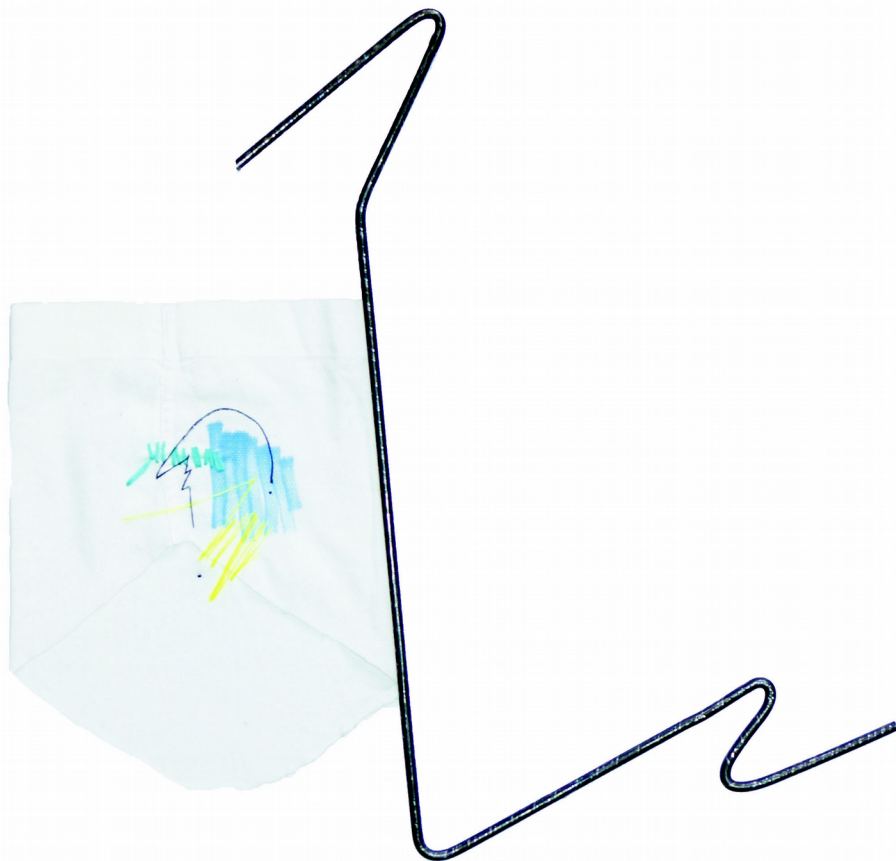
JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

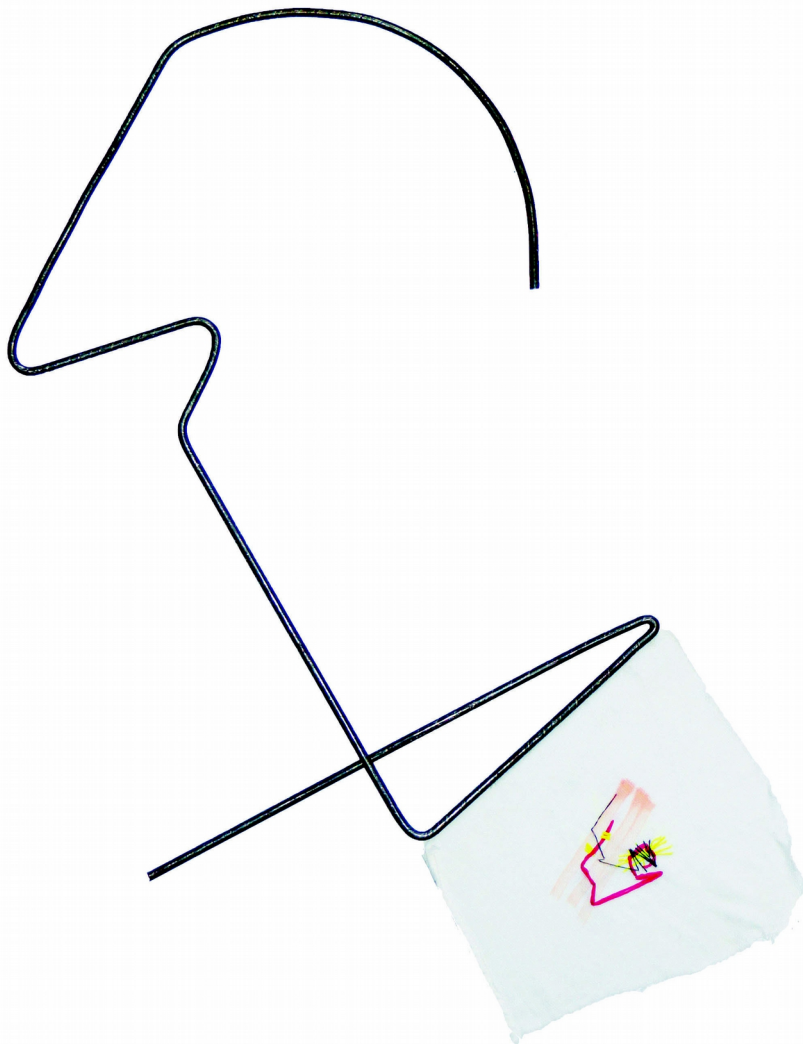
JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

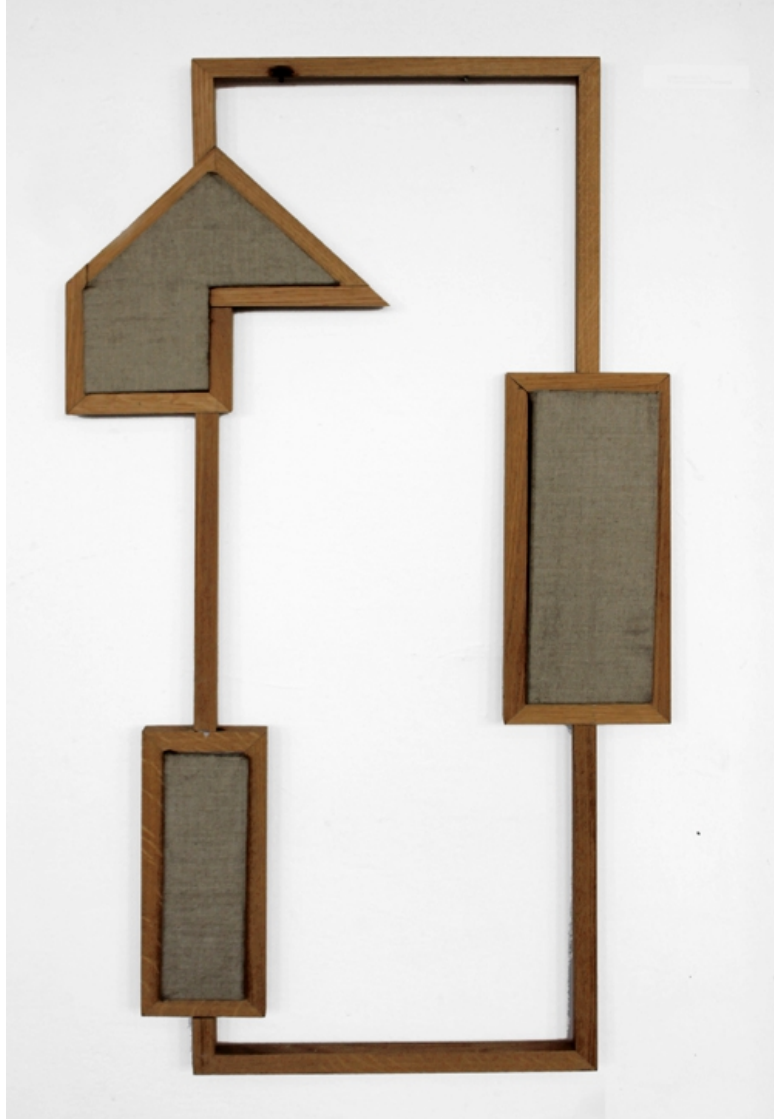
JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

JESSICA POPKO
Grafika, grafika warsztatowa
studia I stopnia, III rok

BEATA DĄBKOWSKA
Projektowanie mebla
studia I stopnia, I rok

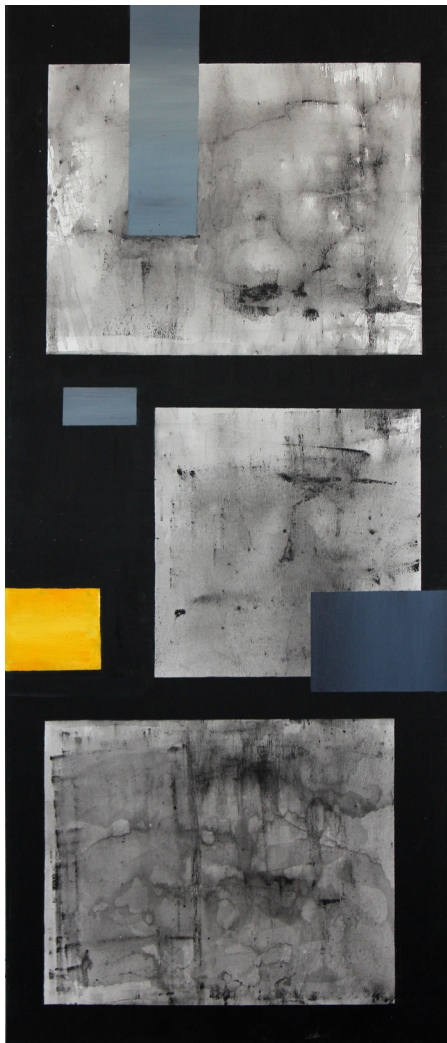
DARIA KUBIK, I rok, studia I stopnia, Wydział Architektury i Wzornictwa

DARIA MELING
Grafika, grafika warsztatowa, studia I stopnia, I rok

MICHAŁ DYMECKI, I rok, studia I stopnia, Wydział Architektury i Wzornictwa

MARTA SAWONI
Grafika, grafika warsztatowa
studia II stopnia, I rok

MARTA SAWONI
Grafika, grafika warsztatowa
studia II stopnia, I rok

TANASIEJCZUK ANNA
Wydział Grafiki i Komunikacji Wizualnej
studia I stopnia, II rok

ANNA PIĘTOWSKA
Wydział rzeźby i działań przestrzennych
studia I stopnia, I rok

ANNA PIĘTOWSKA
Wydział rzeźby i działań przestrzennych
studia I stopnia, I rok

ALEKSANDRA PUK
Architektura wnętrz
studia I stopnia, II rok